

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Březen 2020, r. XXIV. č. 259

„Nevycházej ze sebe, vstup sám do sebe, pravda přebývá uvnitř člověka“. “ (Sv. Augustin)

Kroky k naplnění postní doby

Ježíš řekl: “První přikázání je toto: '... Bůh náš, je jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!' Druhé pak je toto: 'Miluj bližního svého jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není.” (Mk 12,29-31)
Pravé pokání je spojeno s obnovou vztahu lásky k Bohu, bližnímu i k sobě.

MILUJ BOHA

Láskyplný vztah s Bohem lze prohlubovat hledáním Božích cest a odvracením se od zla, prohlubováním důvěry v Boží tvůrčí lásku a moc, nasloucháním Božímu slovu v Bibli, modlitbou, účastí na svátostném životě, účastí na životě církve, skutky lásky k bližním...

MILUJ BLIŽNÍHO

Tím, že jsme poznali Boží lásku (1Jan 4, 8.16), jsme uschopněni, vyzváni a posilněni lásku rozdávat dál. Lidská solidarita nemůže být založená na žádném jiném poselství, než na tom, že jsme bratry a sestrami, dětmi stejného Otce. Otce, který sám je pramenem věčné lásky a který nás učí, že milovat se dá jen zdarma.

MILUJ SEBE

Pokud člověk nemá skutečně rád i sám sebe (v pravém slova smyslu), když k sobě nemá opravdovou úctu, příslušející Božímu stvoření, nemůže se stát takovým, jakým ho chce mít Bůh. Takový člověk není schopen opravdové lásky ani k Bohu, ani k bližnímu... Kdo sám sebe nemiluje, stává se egoistou, sobcem. Lásku k sobě lze rozvíjet ve vědomí toho, že jsem jedinečné a milované dítě Boží.

PĚT KROKŮ, JAK SE MODLIT ŽALMY

PROS

Popros Ducha Svatého, který inspiroval žalmy, aby tě inspiroval v modlitbě

ČTI

Přečti celý žalm nahlas a nechej ho, aby v tobě rezonoval. Vrať se k němu a přečti jej potichu, abys jej pochopil...

VYCHUTNEJ SI

Projdi si žalm verš po verši. Opakuj si je,

K ZAMYŠLENÍ

Můžeš-li udělat někoho šťastným, udělej to! Svět potřebuje více lásky.

Každá maska spadne. Jedině pravda přetrvá v čase.

Před tím, než jdu spát, každou noc prominu všechno a spím s mírem v srdci.

CO NÁM ŘÍKAJÍ

„Nikdy neváhej podat ruku, nikdy neváhej přijmout ruku, kterou ti druhý podává.“ (Sv. Jan XXIII.)

„Každý den víme víc a rozumíme méně.“ (Albert Einstein)

„Kdo miluje, je prospěšný i svým odchodem.“ (Aristofanes)

Blahoslavenství nám pomáhají věnovat pozornost požehnání, která jsme obdrželi (Mt 5, 3-12)

BLAZE CHUDÝM

Ve dnech, kde již nemohu – spěchám k Bohu?

TĚM KTERÍ TRPÍ

Cítím opravdovou bolest, když si uvědomuji své nedostatky?

POKORNÝM

Jsem trpělivý a milý k omezením těch ostatních?

TĚM, KTERÍ HLADOVĚJÍ A ŽÍZNÍ PO SPRAVEDLNOSTI

Hledám ruku, abych ji podal tomu, kdo potřebuje mou pomoc?

aby se vtiskly do tvého srdce a paměti.

PŘIPOMEŇ SI

Vzpomeň si na situace či zkušenosti, ve kterých jsi zažil to, co je psáno v žalmu.

ROZMLOUVEJ

Použij slova žalmu (a další), abys chválil, děkoval a prosil Boha.

MILOSRDNÝM

Nabízím druhým odpuštění a mír bezplatně?

ČISTÉHO SRDCE

Jak často se oprošťuji od svého egoismu?

KDO PŮSOBÍ POKOJ

Pracuji na tom, abych vyřešil konflikty ve svém životě?

KDO JSOU PRONÁSLEDOVÁNI PRO SPRAVEDLNOST

Žiji s upřímností a bezúhonností a nestarám se o to „co by tomu řekli druzí“?

Návštěva skupiny farních seniorů ve Škole sv. Augustina v Praze - Krči

Na pozvání ředitele školy Mgr. P. Juana Provecho, OSA jsme se vydali v pondělí 24. 2. 2020 po polední mši svaté v kostele sv. Tomáše navštívit jedinou augustiniánskou školu v naší zemi, která je součástí mezinárodní sítě škol a univerzit po celém světě.

„Škola všemi smysly, rozumem a srdcem“ – tak zní motto školy – v nás už předem vzbudilo velkou zvědavost a očekávání nevšedních zážitků.

Po příjezdu do školy nás otec Juan zavedl do školní jídelny a exkurze začala velmi slibně: byli jsme pohoštěni výborným gulášem s těstovinami, polévkou a přílohou. Neuniklo nám, jak žáci 1. stupně v jednotných bílých tričkách rychle a pečlivě myjí stoly, uklízejí a připravují místa pro další strávnicky, kteří se ještě učí. Po obědě se nás ujala paní učitelka Věra a vyprávěla nám o historii školy, která bude letos slavit 10. výročí od svého založení díky odvážnému projektu augustiniánů z farnosti Sv. Tomáše na Malé Straně v Praze, o postupné náročné rekonstrukci budovy, která nejdříve sloužila jako domov Školským sestrám de Notre Dame, pak po dlouhá léta jako polepšovna, a po revoluci v r. 1989 byla navracena sestrám. Dnes bydlí sestry v nově postaveném domě v těsné blízkosti školy. Zároveň s postupnou přeměnou hlavní budovy vznikala za pomoci expertů a početných dobrovolníků také nová budova mateřské školy v areálu.

Paní učitelka Věra nám vysvětlila, v čem spočívají některá specifika školy: je to rodinný typ školy, založený na křesťanských hodnotách, s kapacitou max. 25 dětí v jedné třídě, každý rok se otevírá pouze jedna nová třída ve školce i na základní škole a vloni v září byl otevřen 1. ročník čtyřletého gymnázia. Ptali jsme se, jaký je zájem o tento typ školy, a také jaká je obměna žáků během studia – zda někteří odcházejí, anebo naopak přicházejí z jiných škol. Rádi jsme slyšeli, že škola je otevřená pro všechny děti a studenty, např. z evangelických či nevěřících rodin. Byli jsme překvapeni, že už v mateřské škole se děti od tří let seznamují se španělštinou a angličtinou formou hudby, poslechu a hry z úst rodilých mluvčích. To je úžasný základ pro vstup do 1. třídy, kde už jsou tyto jazyky povinnou součástí výuky.

A pak už jsme se vypravili na prohlídku, jak se žije ve škole, která upoutá svou pestrostí už na první pohled. Chodby i třídy jsou barevné, vyzdobené dětskými výtvary, třídy světlé, moderně vybavené počítačem pro učitele a interaktivní tabulí, kterou jsme mnozí z nás viděli poprvé, a tak nám paní učitelka Hope její výhody prakticky ukázala. Ze třídy vycházely zrovna děti – a pozdravily samy bez nápovědy! Návštěva v družině byla zvlášť veselá. Děti se před námi neostýchaly a odpovídaly ochotně na otázky např. „Co se ti ve škole líbí?“ Přihlásil se kluk tak ze 2. třídy s odpovědí „že se tu hodně naučím“, a jiné děvče „že tu mám kamarádky“. A když se Věra zeptala: „Kdo má ve škole sourozence?“ – zvedl se okamžitě les rukou všech přítomných dětí“. Skutečně rodinná škola s hezkými rodinnými vztahy a vazbami vzájemně mezi dětmi, s pedagogy, rodiči i prarodiči. Tato přívětivá a přátelská atmosféra nás provázela na každém kroku. Přešli jsme do jazykové učebny vybavené počítači pro každého žáka, kde zrovna paní učitelka Angelika připravovala žáky 9. třídy na získání certifikátu v angličtině s mezinárodní platností. Dlouho jsme nevyrušovali a nahlédli do dalších specializovaných učeben – do chemické laboratoře, do laboratoře pro fyziku, do laboratoře biologie s mnoha učebními pomůckami včetně sbírek minerálů a plastového kostlivce, do učeben pro výtvarnou a hudební výchovu.

V bývalých půdních prostorách díky důmyslnému projektu architekta a obdivuhodnému úsilí mnoha dalších lidí vyrostly mezi trámy nedávno dvě nádherné světlé místnosti ticha a klidu – velká školní knihovna se studovnou, která se již zaplňuje knihami pro čtenáře všeho věku a kaple zasvěcená svaté Ritě, patronce augustiniánského řádu, uchvacující svojí čistotou a silou. Je to jediná místnost v budově, která je stále otevřená a zve k modlitbě a rozjímání každého, kdo přichází.

Ježíš řekl: *„Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“* (Mt 6, 21).

Ano, tato škola má velké a milující augustiniánské srdce!

S poděkováním otci Juanovi za pozvání a s vyjádřením úcty a obdivu za poznání, kolik dobra nadšení lidé s Boží pomocí dokáží vytvořit za pouhých deset let.

Helena K.

Poselství svatého otce Františka k postní době 2020 „Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20)

Milé sestry, milí bratři,

i v tomto roce nám Pán dopřává příhodný čas, abychom obnovili své srdce a připravili se na slavení velikého tajemství smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které je základem křesťanského života, jak osobního, tak komunitárního. Je třeba, abychom se v mysli i v srdci neustále vraceli k tomuto tajemství. Poroste v nás měrou, jakou se necháme zapojit do jeho duchovní dynamiky a jak svobodně a velkodušně na ně odpovíme.

1. Velikonoční tajemství, základ obrácení

Křesťanská radost tryská z naslouchání a přijetí radostné zvěsti o Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání: kérygmatu. Shrnuje tajemství lásky, která je „*velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní, takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu*“ (František, apošt. exhortace *Christus vivit*, č. 117. Karmelitánské nakladatelství, Praha, 2019). Kdo věří v toto poselství, ten odmítá lež, podle které jsme si darovali život sami, zatímco se ve skutečnosti rodí z Otcovy lásky, z jeho rozhodnutí darovat život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Pokud však budeme naslouchat svědnému hlasu „otce lži“ (Jan 8,44), riskujeme, že se propadneme do propasti, kde nic nemá smysl, že zakusíme peklo už tady na zemi, jak to bohužel dosvědčují mnohé dramatické prožitky jednotlivců i společnosti.

V této postní době roku 2020 bych se proto chtěl na každého křesťana obrátit slovy, která jsem napsal mladým lidem v apoštolské exhortaci *Christus vivit*: „Pohled' na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny. Kontempluj jeho krev prolitou s tak velikou láskou a nech se jí očistit. Tak budeš moci být vždy jako znovuzrozený“ (č. 123). Ježíšova smrt a jeho zmrtvýchvstání nepatří do minulosti: mocí Ducha Svatého je stále aktuální a skrze víru nám dovoluje hledět na Kristovo tělo a dotýkat se ho v mnoha trpících.

2. Naléhavost obrácení

Prospěje nám porozjímat do větší hloubky o velikonočním tajemství, díky kterému jsme obdrželi Boží milosrdenství. Milosrdenství lze zakusit totiž pouze „tváří v tvář“ ukřižovanému a zmrtvýchvstalému Pánu, „protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Jde o dialog od srdce k srdci, od přítele k příteli. V postním čase je proto velice důležitá modlitba. Více než povinnost vyjadřuje modlitba potřebu odpovědět na Boží lásku, která nás stále předchází a povzbuzuje. Křesťan se modlí s vědomím, že je nezaslouženě milován. Modlitba může mít různou formu, ale skutečný smysl má v Božích očích ta, která prolomí tvrdost našeho srdce, aby ho stále intenzivněji obracela k Bohu a k jeho vůli.

V tomto příhodném čase se tedy nechme vést jako Izrael na poušti (srov. Oz 2,16), abychom konečně zaslechli hlas našeho Snoubence a s větší hloubkou a ochotou mu dali v sobě zaznít. Čím více se necháme vtáhnout do jeho slova, tím více se nám podaří zakusit jeho nezištné milosrdenství. Nenechme tedy uplynout toto období nadarmo, kvůli namyšlené iluzi, že snad jsme pánem času i způsobu našeho obrácení k Bohu.

3. Vášnivě Boží rozhodnutí vést dialog se svými dětmi

Pán nám znovu nabízí příhodný čas k našemu obrácení. Nemůžeme to nikdy brát jako samozřejmost. Tato nová šance by v nás měla vyvolat vděk a zbavit nás lhostejnosti. Navzdory zlu, které je mnohdy dramaticky přítomno v našem životě i v životě církve a světa, vyjadřuje tento čas, daný nám pro změnu našeho života, pevné Boží rozhodnutí nepřerušit spásonosný dialog s námi. V Ježíši ukřižovaném, se kterým Bůh „jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,21), toto rozhodnutí došlo až k tomu, že na Syna dopadly všechny naše hříchy, až byl postaven „Bůh proti Bohu“, jak řekl papež Benedikt XVI. (Srov. Benedikt XVI., enc. Deus caritas est, č. 12. Nakladatelství Paulínky: Praha, 2012). Vždyť Bůh miluje i své nepřátele (srov. Mt 5,43–48).

Skrze velikonoční tajemství svého Syna chce Bůh navázat dialog s každým člověkem. Nikoli takový, jaký se připisuje Athéňanům, „kteří se ničím jiným nezaměstnávali než tím, co nového by si mohli povědět nebo vyslechnout“ (Sk 17,21). Povídání vycházející z prázdné a povrchní zvídavosti je charakteristické pro světskou tvář každé doby. V naší době se k nám může vloudit i skrze zavádějící používání komunikačních prostředků.

4. Bohatství, které je třeba sdílet, nikoli hromadit pro sebe

Velikonoční tajemství jako střed našeho života znamená soucítit s Kristovými ranami, které jsou přítomné v nevinných obětech válek, v mocichtivém zneužívání života od početí až po stáří, v nejrůznějších formách násilí a přírodních katastrofách, v nespravedlivém rozdělení přírodního a nerostného bohatství, v jakékoli formě obchodu s lidmi, v honbě za ziskem, která se stává formou modloslužby.

I dnes je důležité zvát všechny lidi dobré vůle, aby se dělili o svůj majetek s těmi, kdo almužnu nejvíce potřebují, a měli tak osobní účast na budování spravedlivějšího světa. Sdílení v rámci křesťanské lásky činí člověka více člověkem; hromadění přináší riziko, že se uzavřeme do svého egoismu a staneme se bezcitnými. Můžeme a máme vyjít ze svého egoismu i v rámci ekonomické struktury. Na datum 26. až 28. března postní doby 2020 jsem proto svolal do Assisi mladé ekonomy, podnikatele a change-makers, aby přispěli k vytvoření spravedlivější a inkluzivnější ekonomie ve srovnání se současnou. Jak často opakuje magisterium, politika je významnou podobou lásky (srov. Pius XI., Proslov k FUCI, 18. prosince 1927). Stejně tak bude důležité věnovat se ekonomice v duchu evangelia, který je duchem blahoslavenství.

Pro nadcházející postní dobu prosím o přímluvu Nejsvětější Pannu Marii, abychom přijali výzvu nechat se smířit s Bohem, abychom zaměřili pohled svého srdce na velikonoční tajemství a obrátili se k otevřenému a upřímnému dialogu s Bohem. Budeme se tak moci stát tím, co Kristus říká svým učedníkům: solí země a světlem světa (srov. Mt 5,13–14).

Řím u Sv. Jana Lateránského, v den památky Panny Marie Růžencové 7. října 2019.

FRANTIŠEK

Krátká zamyšlení z knihy EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2020

(Mt 23, 1-12)

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: „Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké střípce na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagogách, mají rádi pozdravy na ulicích, a když jim lidé říkají *mistré*. Vy však si nedávejte říkat *mistr*, jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno *otec*, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat *učitel*, jenom jeden je váš Učitel – Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vaším služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Podnět k rozjímání:

Ježíš zde varuje obyčejné lidi i své učedníky před náboženskou elitou. Náboženství lze lehko zneužít a posloužit si jím k vlastní popularitě. Také lze zneužít postavení duchovního k ovládnutí sobě svěřených věřících. Ježíš zde varuje před tím, co papež František nazývá klerikalismem, v kterém vidí příčinu skandálů v církvi. Pěstovat mentalitu klerikalismu nemusí jen sami duchovní, ale paradoxně též řadoví věřící, kteří se k nim nezdravě upínají jako k téměř nadpozemským bytostem.

(Kolektiv autorů, vydáno nakladatelstvím Paulínky v r. 2019)

Ozvěna ticha Tvého mlčení

Ozvěna ticha Tvého mlčení
valí se po horách, přechází stráněmi,
vkrádá se do dolin, klouže se lukami,
vráží do pevností, střetá se s hradbami.

Strhává ploty a rozbíjí ohrady,
zdi, valy, hranice sotva ji zastaví.
V ní křičí ticho, se kterým vyčkáváš,
a klid ten nehlasný, ve kterém přebýváš.

Stíhá mě Tvého hlasu tichého ozvěna,
z Tebe vychází a vše, co jsem, prolíná,
kůží i tepnami, Ty skrytý a přítomen.

V krvi se rozpouští, to ona je ten tep,
srdce očišťuje od jeho vin a béd.
A můj hlas zůstává v ozvěnu přetvořen.

At' se vaše srdce nechvěje a neděsí

Když čteme Písmo svaté, skoro v každé kapitole se setkáváme s uklidněním a ujištěním o tom, že se nemáme čeho bát, že nás bez ustání ochraňuje náš nebeský Otec, který nad námi bdí každou sekundu našeho života. Ba co více, ví o nás ještě před samotným naším příchodem na svět, a dokonce i po jeho opuštění. Mnohokrát to opakuje i Pán Ježíš, který musí pořád uklidňovat své učedníky, že se mají spolehnout, nebát se ničeho, že je s nimi až do konce světa. Sotva se však můžeme utěšovat iluzí, že je od dob apoštolových strach vymýcen a jednou provždy přemožen: bohužel, bohudík je to boj, který musí znovu a znovu svádět každý z nás.

„At' se vaše srdce nechvěje a neděsí“. Když čtu tato Ježíšova slova pronesená během poslední večeře, často si říkám, jak neuvěřitelně přesně popisují samotnou povahu strachu. Ne takového, který nás opravdu chrání před nebezpečím, mobilizuje naše síly a vybízí k okamžitému jednání. Ale toho, který nepochází z žádného konkrétního důvodu, je to spíše úzkost, která děsí, svíjí naše srdce a dech, paralyzuje naše tělo i mysl a nedovoluje cokoliv udělat. Zmocňuje se nás a omezuje jakékoliv svobodné rozhodování a jednání, aniž bychom chápali, co se děje. Tento nepřítel, který je snad horší než ty nejděsivější věci na světě, však nejraději skrývá svou tvář. Není vidět, není slyšet, jen každý sval a nerv našeho těla nám napovídá, že už nepatříme sami sobě. Že patříme jemu, nikoliv sobě a Bohu.

Setkání s vlastními strachy je nepříjemné a bolestivé. Můžeme se cítit zklamaní, rozčarování z vlastní slabosti, neschopnosti, zbabělosti. Můžeme se dokonce jako Petr hořce rozplakat, když zjistíme, že jsme podlehli, zas a zas zklamali sebe i ostatní. Je to ale nepochybně lepší, než být celý život spoutaný jeho neviditelnou pavučinou. Smrt, utrpení, bolest, neúspěch, odmítnutí, vyloučení... Jaká jsou jména vašich strachů?

Kateřina Tourková

Jarní výlet

Zveme všechny zájemce o tradiční jarní výlet, tentokrát po naučných stezkách (NS) v okolí Úval. Sejdeme se v sobotu dne 18. dubna 2020 na Masarykově nádraží před pokladnami v 9.45 h (odjezd vlaku v 10h). Pojedeme do Úval, odtud pěšky po NS „Městská NS Úvaly“, poznáme místní Stonehenge, rozhlednu Vinici z roku 2013 (o výšce 31,2 m), kostel Zvěstování Panny Marie (po barokní opravě z roku 1724), přejdeme na NS „Včelí stezka Úvaly“, projdeme se zříceninou hradu Úvaly (Skara), kde začíná přírodní památka (PP) „Králičina a Povýmolí“, a dále přírodními parky „Škvorecká obora - Králičina“ (současně i další NS) a „Klánovice - Čihadla“, to už půjdeme po NS „Lesní galerie II“, na které bychom měli narazit na Jubilejní památník knížete Jana II. z Lichtenštejna z roku 1898. Poslední NS bude NS „Klánovickým lesem“ se zaniklou osadou Hol (Žák) ze 14. století (zničenou za husitských válek). Tuto stezku ukončíme na železniční stanici Praha - Klánovice, odkud nám jedou vlaky zpět na Masarykovo nádraží v 15.12 (15.42). Cesta je dlouhá asi 12 km, svačinu a pití s sebou. Případné další informace na telefonu 724924025.

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 5. 3. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
- * **Křížová cesta** v době postní je každý pátek v 18:00 a každou neděli v 16:30 v kostele sv. Tomáše.
- * **19. března** slavíme **slavnost sv. Josefa**. Poutní mše svatá ve 12:15 v kostele sv. Josefa.
- * V neděli **22. března** při mši svaté v 9:30 budeme udělovat **svátost pomazání nemocných**. Zájemci, přihlaste se v sakristii.
- * **Úklid kostela** vždy v pátek po 15,00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * **„24 hodin pro Pána“**: prostor pro svátost smíření spojený s eucharistickou adorací v kostele Panny Marie Sněžné. Všichni jsme zváni. Program: 18:00 mše svatá. -19:00 modlitba nešpor. -19:30 tichá eucharistická adorace. - 20:30 velká modlitba Božího milosrdenství: pokání, vyznání, obnova, chvála; Písmo, ticho, zpěvy chvály, meditace. -22:30 tichá adorace. -23:30 svátostné požehnání.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

Dobrou chuť

Strakonické „štrúdle“

Neděste se, název je to správný. Tento recept mne zaujal na internetu, zkusila jsem ho a honem Vám ho posílám.

Na těsto budeme potřebovat: 42 dkg hladké mouky, 25 dkg tuku (polovina máslo a polovina sádlo), 10 lžic studené vody, 2 lžíce octa, 2 žloutky a špetku soli.

Na náplň budeme potřebovat: 15 dkg strouhanky, 5 dkg másla, 1 kg oloupaných a na plátky nakrájených jablek (jsou lepší nakrájená než strouhaná), cukr, skořice, rozinky namočené v rumu a kdo má chuť, tak třeba ořechy.

Na potřetí budeme potřebovat: rozpuštěné máslo s rumem.

Ze všech potřebných surovin uděláme těsto, to sádlo používáme proto, aby byl závin křehký. Těsto zabalíme do fólie a dáme ho asi na dvě hodiny do lednice odpočinout.

Mezitím si na másle trochu opražíme strouhanku, oloupeme a nakrájíme jablka a namočíme rozinky do rumu.

Těsto si rozdělíme na 4 díly, každý vyválíme na obdélník, posypeme strouhankou, do středu dáme jablka, posypeme cukrem se skořicí, rozinkami. Jednu stranu těsta přeložíme přes jablka, dáme další vrstvu jablek a přeložíme druhou stranu těsta.

Pečeme ve vyhřáté troubě na 175° asi 40 minut. Po upečení ještě horké potřeme máslem s rumem a pocukrujeme.

Dobrou chuť

Hanka